

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2019r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st.sekr.sąd. Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 maja 2019r. w S.

odwołania Z. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 28 listopada 2018r., znak: (...)

w sprawie Z. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo Z. D. do emerytury od 1 listopada 2018r.,

II. zasądza Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. na rzecz Z. D. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: IV U 1/19 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 28 listopada 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił Z. D. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy wskazał, że do stażu pracy w szczególnych warunkach nie podlega zaliczeniu okres pracy ubezpieczonego w Cukrowni (...) w S., gdyż z przedstawionego świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach z 29 kwietnia 2009r. wynika, że pracę ubezpieczonego zatrudnionego na stanowisku elektromontera instalacji elektrycznych przemysłowych, pracodawca zakwalifikował jako pracę przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i cieplnych wymienioną w wykazie A Dział II załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów, a zatem w dziale poświęconym energetyce. Tymczasem przedsiębiorstwo – cukrownia nie jest przedsiębiorstwem z branży energetycznej (decyzja z 28 listopada 2018r. k.6 akt emerytalnych za wnioskiem z 16 listopada 2018r.).

Odwołanie od w/w decyzji złożył Z. D. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że do stażu pracy w szczególnych warunkach zaliczyć należy okres jego zatrudnienia w Cukierni (...) w S.. Do odwołania ubezpieczony załączył kopie w/w świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach, a także wewnętrznych regulacji pracodawcy dotyczących przyznawania pracownikom dodatków za pracę w warunkach szkodliwych dla zdrowia (odwołanie z załącznikami k.1-12 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.13 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony Z. D. w dniu (...) ukończył 60-ty rok życia. W dniu 16 listopada 2018r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o emeryturę (wniosek o emeryturę z 16 listopada 2018r. k.1-3 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat, 3 miesiące i 14 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że ubezpieczony nie wykazał, że do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze co najmniej 15 lat. Organ wskazał, że do stażu tego nie podlega zaliczeniu okres pracy ubezpieczonego w Cukrowni (...) SA w S. na stanowisku elektromontera, gdyż wbrew treści świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach, w/w przedsiębiorstwo nie jest przedsiębiorstwem z branży energetycznej (świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z 29 kwietnia 2009r. k.5 akt emerytalnych za wnioskiem z 9 października 2018r.).

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 28 listopada 2018r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 28 listopada 2018r. k.6 akt emerytalnych za bieżącym wnioskiem z 16 listopada 2018r.).

Ubezpieczony był zatrudniony w Cukrowni (...) SA w S. w okresie od 1 września 1973r. do 30 czerwca 2003r. w pełnym wymiarze czasu pracy, przy czym w okresie od 28 października 1977r. do 13 października 1979r. ubezpieczony odbywał zasadniczą służbę wojskową (świadectwo pracy z 30 czerwca 2003r. i zaświadczenie Wojskowej Komendy Uzupełnień w S. z 12 grudnia 2005r. k.5-7 akt o ustalenie kapitału początkowego).

Od 1 września 1973r. do 31 lipca 1975r. ubezpieczony był zatrudniony w w/w cukrowni jako uczeń na podstawie umowy z 1 września 1973r. o naukę zawodu (umowa o naukę zawodu z 1 września 1973r. - w aktach osobowych). Z dniem 1 sierpnia 1975r. pracodawca zawarł z ubezpieczonym umowę o pracę na czas nieokreślony na stanowisku elektromontera w pełnym wymiarze czasu pracy (umowa o pracę na czas nieokreślony z 1 sierpnia 1975r. - w aktach osobowych). Na stanowisko elektromontera ubezpieczony powrócił po odbyciu zasadniczej służby wojskowej (umowa o pracę z 6 listopada 1979r. na stanowisku elektromontera zawarta po powrocie ze służby wojskowej - w aktach osobowych). Na stanowisku elektromontera ubezpieczony pracował do końca zatrudnienia w w/w cukrowni. Cukrownia w każdym roku funkcjonowała w dwóch etapach. Pierwszy etap, to etap, w którym trwała kampania cukrownicza, czyli produkcja cukru. Drugi etap to tzw. czas po kampanii, czyli czas, w którym całość maszyn i urządzeń produkcyjnych podlegała czyszczeniu, remontom i konserwacji na potrzeby kolejnej kampanii. Etap kampanii cukrowniczej trwał cztery do pięciu miesięcy tj. od września do grudnia danego roku, niekiedy do stycznia następnego roku. Stanowisko elektromonter, na którym pracował ubezpieczony było przydzielone do działu elektrycznego, przy czym ubezpieczony był przydzielony do obsługi (w zakresie usuwania awarii i konserwacji) urządzeń energetycznych ,tj. produkujących energię cieplną i energię elektryczną pracujących przez cały rok, tj. zarówno w okresie kampanii, jak i po kampanii. Energia cieplna była produkowana w kotłowni, w której znajdowały się piece zapewniające w okresie kampanii i w okresie grzewczym energię cieplną na potrzeby produkcji oraz do zakładowych budynków mieszkalnych, a po okresie grzewczym ciepłą wodę. Nadto ubezpieczony odpowiadał za stan techniczny suwnicy usytuowanej obok kotłowni, która jeździła po specjalnym torze i dowoziła węgiel i miał z przyzmu, a następnie ładowała do zasobnika usytuowanego nad ziemią, z którego były one rozprowadzane do pojemników i dalej dozowane do pieców. Cukrownia miała własną rozdzielnię średniego i niskiego napięcia, przez co

była niezależna od zakładu energetycznego, a nawet zdarzało się, że nadwyżkę produkowanej energii „oddawała” do zakładu energetycznego. W ramach rozdzielni ubezpieczony przeprowadzał naprawy i konserwację znajdujących się w niej urządzeń, łączy kablowych, odłączników. Opisane prace w obrębie kotłowni, suwnicy, rozdzielni ubezpieczony wykonywał przez cały rok, przy czym w okresie kampanii kiedy zakład pracował w ruchu ciągłym ubezpieczony usuwał ponadto bieżące awarie maszyn i urządzeń znajdujących się na hali produkcyjnej np. wirówek, dyfuzorów, krajalnic, różnego rodzaju pomp (zeznania świadków: J. M. i M. L. k.34v-35v oraz zeznania ubezpieczonego k.33v-34 akt sprawy).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.4 akt emerytalnych za bieżącym wnioskiem z 16 listopada 2018r.).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie Z. D. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek, spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia, a także nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach z tytułu zatrudnienia w Cukrowni (...) SA w S., gdzie poczynając od 1 sierpnia 1975r. (po zakończeniu umowy o naukę zawodu) do 31 grudnia 1998r., a zatem znacznie ponad 15 lat, wykonywał pracę na stanowisku elektromontera. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe wykazało słuszność twierdzeń ubezpieczonego, że praca, którą wykonywał w powyższym okresie była pracą w szczególnych warunkach, choć pracy tej nie można zakwalifikować wprost z działu II wykazu A załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r., gdyż cukrownia nie jest przedsiębiorstwem z branży energetycznej. Przedstawione wyżej ustalenia Sądu oparte na dowodach z dokumentów oraz spójnych zeznaniach świadków w osobach współpracowników ubezpieczonego i zeznaniach samego ubezpieczonego pokazują, że jako elektromonter ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę polegającą na bieżącej konserwacji i usuwaniu awarii urządzeń elektrycznych i energetycznych znajdujących się w kotłowni, rozdzielni, a także w odniesieniu do suwnicy zabezpieczającej zakład w węgiel i miał. Kotłownia, rozdzielnia energetyczna jako jednostki organizacyjne, a także suwnica pracowały przez cały rok (również w okresie po kampanii), nie ulega przy tym wątpliwości, że prace w tych działach są pracami zaliczanymi do prac wykonywanych w szczególnych warunkach.

W związku z tym stwierdzić należało, że pracę ubezpieczonego zaliczyć należy do pracy w szczególnych warunkach, o której mowa w wykazie A dział XIV poz.25 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Reasumując uznać należało, że po zaliczeniu do stażu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w Cukrowni (...) SA w S. ubezpieczony spełnia przesłankę 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Mając to na uwadze Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że Z. D. przysługuje prawo do emerytury od 1 listopada 2018r. ,tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku o świadczenie.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na podstawie art.98§1 i 3 kpc w związku z §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r., poz.1800 ze zm.). Sąd zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.